

tid. Der er naturligvis et Lyspunkt i Situationen, og det er det, at det er Sommeren, der stunder til.

Brorsen: Ved at høre de Udtalelser, der er kommet frem i Debatten nu, og ikke mindst ved at høre Ordførernes Udtalelser, staar det mig klart, at man her i Salen i det væsentligste, ja næsten i alle Enkelthederne, er enig om de Bestemmelser, der findes i Forslag til Lov om Godtgørelse af Statskassen i Anledning af de vanskelige Tilførselsforhold m. m.

Overfor det af Lovforslagene, som man vel altsaa kan paaregne, at samtlige Rigsdagens Partier vil slutte sig til, er der imidlertid fremkommet enkelte økonomiske Betæneligheder, og det er fuldt forstaaeligt, fordi det er betydelige Summer, der skal udredes af den danske Statskasse. Jeg tror imidlertid, man absolut maa paatale en Ytring, der fremkom forleden fra Socialdemokratiets Ordfører, det ærede Medlem for Bornholms 1ste Valgkreds (Hauge), der gik ud paa, at det var nogle og tyve Millioner Kroner, der her er Tale om, at Statskassen skal udrede til det danske Landbrug. Det er selvfølgelig urigtigt, fordi det er almene Formaal, der her er Tale om. Det er Godtgørelser, der blandt andet skal gives, for at Flæsket kan sælges til den danske Befolkning til nogenlunde rimelige Priser, og Godtgørelser, der skal gives, for at Majsprisen kan holdes nede paa et saadant Niveau, at Flæskeproduktionen fremdeles kan blive rentabel og blive saa stor som mulig, hvad der selvfølgelig har Betydning for hele den danske Befolkning, og endvidere et Tilskud til dem, der i særlig Grad har kastet sig over Rug- og Hvedeavl og har leveret de store Kvanta til Landets Brødforsyning. Man vil se, at Formaalene er almene, og man har ikke Lov til at sige, at det er Tilskud, der gives til det danske Landbrug. Men naturligvis, det er forstaaeligt, at der kommer økonomiske Betæneligheder.

Naar man ser ud over, hvad vi her i Rigsdagen har været med til at bevilge af Statsmidler, kan man blive i høj Grad betænkelig. Statsgælden stiger, og vi er oppe paa et Udgiftsbudget, som ingen for nogle Aar siden vilde have drømt om, at vi kunde komme til i 1917. Det er selvfølgelig kun de abnorme Forhold, der kan berettige, at vi tillader os ekstrordinære Forholdsregler. Der er nu blandt andet det Tilskud, der skal gives, for at Majsprisen kan holdes nede. Det vil vi vel alle være med til at støtte, men efter min

Mening kan Landbruget ikke altid fastholde, at Majsprisen skal holdes saa langt nede, at man kan ombytte med Rug og Hvede. Jeg har hidtil været en Tilhænger heraf, men naar Majstilførslerne bliver saa vanskelige, som Tilfældet er, Fragterne saa kolossale og Majs fra Amerika saa dyr, maa man selvfølgelig indrømme, at man ikke bestandig kan fastholde det Standpunkt, hvilke Priser saa end Majs kan leveres til her i Danmark. Vi maa her tage fornuftige Hensyn, det gaar selvfølgelig ikke an, at vi sprænger Statskassen. Derfor maa vi altid overveje, hvor langt vi her maa gaa. Foreløbig tror jeg, man kan sige, at det er alle Partier magtpaaliggende, at man netop faar Majs til rimelig Pris, ikke mindst til det mindre Landbrug, saa at Flæskeproduktionen vedblivende kan holdes vedlige og saa højt oppe som overhovedet muligt.

Indholdet af Lovforslaget om Godtgørelse af Statskassen blandt andet til Rug- og Hvededyrkerne viser, [at Regeringen indrømmer, at de Maksimalpriser, der er satte paa Rug og Hvede, har været alt for lave. Man har allerede indrømmet det ved at give Godtgørelsen paa de 4 Kr. pr. Tønde, og man indrømmer det atter ved, at der yderligere skal betales Rug- og Hvededyrkerne ca. 2 Kr. pr. Tønde, naar de har leveret et betydeligt Kvantum. En Indrømmelse af Berettigelsen af Landbrugsgets Klager over, at Brødkornet bliver betalt til for lav Pris, ligger der deri, at disse Kornsorter efter Lovforslaget skal betales noget højere end hidtil. Man kan naturligvis disputere om, hvorvidt Grundlaget for Anvendelsen af Tilskuddet, Hartkornet, er rigtigt valgt. Men det vil jeg senere komme ind paa ved min Omtale af det andet Lovforslag.

Det andet Lovforslag om en Bygning har været Genstand for en kritisk Bedømmelse, og jeg hører til dem, der vil se paa dette Lovforslag med kritiske Øjne. Jeg mener, at hvis det skal opføres til Lov, er det nødvendigt, at der foretages ret betydelige Ændringer i det. Det er tidligere udtalt, men lad mig gentage det, at det Spørgsmaal, der først og fremmest maa stilles, er, om vi ikke har Brødkorn nok her i Landet. Det ved man nemlig ikke det fjerneste om i dette Øjeblik. Det er meget besynderligt, at man kommer med et Lovforslag om en Tvangsudskrivning, inden man ved det mindste om, hvorvidt denne Udskrivning er nødvendig. For hvad ved man nemlig derom? Den højt-